

**સુપ્રભાતમ્**  
સુરેષા પ્રા. ભટ્ટ  
079-23226251

**સલામી સવારની..**

*‘રાઈમ’ પાને પ્રયત્નપૂર્વક છાપાઈ જવું છે, ને ગાંધી ચરખે ચઢી વિષ્ણમાં છાપાઈ જવું છે, છાપાઈ જવું છે વિષ્ણમાં ‘સૌથી મોટું’ ના ગર્વે ‘મિત્રા’ની પીઠ પાછળ દ્યા કરી છૂપાઈ જવું છે...*

**હલવાય છે ‘હિતાર’ ‘ભાજપ’માં કચરા પેટી?!**  
(એન ડી તિવારી, ભલે પદાર્થા)

**હાઈકુ**

**ચિંતન**  
નાના કર્મ ધર્મ બ્રહ્મ દાના, સંચય દમ વપ તપ મજ નાના । ભૂત દયા દિવ ગુરુ સેવકાઈ, મિદ્યા બિનય બિનેક બડાઈ ॥  
ઉપરોક્ત ચોખાઉ ઉત્તરકાંડમાંથી લેવાયેલ છે.  
સર્વ પ્રકારનાં ધર્મ, કર્મ, વ્રત, દાન, સંચય, દમ, જપ, તપ, વિવિધ યજ્ઞ, દયા, ગુરુની તથા દિવની સેવા, વિદ્યા, વિનય, વિવેક, વડાઈ વગેરેના પાલનનું એ જ એક ફળ છે - શ્રી હરિભક્તિની પ્રાપ્તિ.  
માણસને સદાય સુખ-શાંતિ આપતું ભક્તિમય જીવન મળે તો નિર્લેપ રહી પ્રભુભજન થઈ શકે અને નિષ્પાપ કર્મ-પ્રવૃત્તિમાં જીવન પસાર થઈ જાય - પણ ઘણા લોકો ઈચ્છે તો પણ સત્સંગ - કથા - ભક્તિમાં પ્રવૃત્ત થઈ શકતા નથી.  
‘ભક્તિ’ - એ ઈશ્વરની કૃપા છે અને સત્કર્મ, ધર્મ - વ્રત - ઉપવાસ, દાન અને સંચય જીવન દ્વારા જપ-તપ દ્વારા મળે છે. ગુરુની સેવા દ્વારા જ વિનય-વિવેક મળે છે.

- સુવિચાર**
- જિંદગી ઈશ્વરફોનના વાયર જેવી છે, ગમે તેટલી સાંચવો તો યે ગુંચ તો પડવાની જ - અંકિત ત્રિવેદી
  - અજબ નળીઓ ગોઠવી છે બુદ્ધાને આ દેહમાં, ભરાય દિલ અને છલકાય આંખથી - હેમંત પૂલોકર
  - સમયના પ્રવાહને અનુરૂપ વહીયે નહીં તો કોહવાઈ જઈએ - એસ. ભટ્ટાચાર્ય
  - ‘શાંતિનો મહાસાગર’ ઘરમાં જ હિલ્લોળે યડ્યો હોય છે ને માણસો મોબાઈલનું ખાખોચિયું ઉલેચતો ફરે છે - કાજલ ઝોગા
  - સત્ય નો સ્વીકાર અંતે સુખની મંઝીલ સુધી પહોંચાડે છે - કાંતિ ભટ્ટ
  - શબ્દો અને મૌન પ્રાર્થનાના જ બે રંગ છે - એસ. ભટ્ટાચાર્ય
  - ધસમસતા નીરના વહેણ જોઈને હાથમાં ટમટમતા દીવાની જાત પરથી વિશ્વાસ ખોઈ ના બેસાય - ફેસલુક
  - આજનું ઔષધ : દાંતના દુઃખાવામાં તલના તેલમાં સંચળ પાઉડર મેળવી સવાર-સાંજ દાંતે ઘસવાથી રાહત થાય છે (સંકલન : દિપક વી. આસરા)

**બોધકથા**

સાચા સાધુ-સંતો ધન-દોલત-સમૃદ્ધિથી સદાય અલિપ્ત જ રહેતા હોય છે એમને મોંઘાં આભૂષણો પ્રત્યે પણ કોઈ લગાવ હોતો નથી. શીખ શિરોમણિ સંત નાનકદેવ આવા જ નિર્લેપ - તટસ્થ સંત હતા. એક ગુરુદેવ નદી કાંઠે બેસી શાંતિથી એકધારાં વહેતા નદીઓ અસ્ખલિત પ્રવાહ જોઈ રહ્યા હતા ત્યારે એક નવા નવા શિષ્યએ ગુરુદેવ પાસે આવી હીરામોતીથી જડલાં બે કડાં ચરણ પાસે મૂક્યાં અને કહ્યું ગુરુદેવ! ‘મારી આ અલ્પ ભેટનો સ્વીકાર કરો.’ ગુરુદેવ એક કડું હાથમાં લીધું - આડુઅવળું ફેરવ્યું અને નદીના પ્રવાહ વચ્ચે ફેંક્યું - શિષ્ય તો આશ્ચર્યપૂર્વક ગુરુદેવની આ લીલા જોઈ જ રહ્યો - કહ્યું ગુરુદેવ કડું ખૂબ કિંમતી ફેંક્યું એ મને ખતાવો તો હું તરત ડૂબકી મારી શોધી આવું! ગુરુદેવ બીજું કડું ઉપાડ્યું અને અને ફેંકતા કહ્યું - જો બરાબર આ જગ્યાએ જ ફેંક્યું છે. શિષ્ય ગુરુદેવની નિસ્પૃશ્યતા જોઈ જ રહ્યો.

ભારતીય ઈતિહાસમાં કામરૂપ પ્રદેશ ખૂબ જ જાણીતો પ્રદેશ છે. પ્રાચીન કાળમાં અહીં રાજા ભીષ્મક રાજ્ય કરતો હતો. આ રાજ્ય એ વખતે વિદુર્ભ રાજ્યથી પણ પ્રસિદ્ધ હતું. અહીંની યુવાતિઓ એટલી બધી સુંદર અને મોહક હતી કે ભીષ્મક રાજાની કન્યા રૂકમણિ દેવીનું અપહરણ કરીને શ્રીકૃષ્ણએ એની સાથે વિવાહ કર્યો હતો. અહિંયા ઓખાના પિતા બાણાસુરે તથા નરકાસુરે પણ રાજ્ય કર્યું છે. અહીં ઓખાહરણની પ્રસિદ્ધ કથાની ઘટનાઓ આ ધરતી પર ઘટી છે. આવી પ્રાચીનકાળથી ઐતિહાસિક મહત્વ ધરાવતી ભૂમિ એટલે આજનું પૂર્વાચલ રાજ્ય અસમ. આ રાજ્યને જાદુ-ટોનાનો પ્રદેશ પણ કહે છે. અહીં તંત્ર-મંત્ર એન જાદુ-ટોનાનું વર્ચસ્વ ઘણા વર્ષો સુધી રહ્યું હતું. અહીં પર્વતોની વચ્ચે સ્થપાયેલ પીઠો-મંદિરો અને દેવી પીઠો કેટકેટલા ઘટનાચક્રોના મૌન દર્શન બની રહ્યા છે. ગૌહાતી સ્થિત જંગલિયાત શક્તિપીઠ કામાખ્યા દેવીની ધાર્મિક પરંપરાના સંદર્ભે સર્જાયેલી આવી જ એક અલભ્ય ગાથા - શ્રદ્ધા, અંધશ્રદ્ધા, વચ્ચે ફલાયેલી અજ્ઞાન-ગરીબ-નિરક્ષર પ્રજા અને બે વિરોધી વિચારધારાઓ અહિંસા અને હિંસાના સંઘર્ષ વચ્ચે અંધ વિશ્વાસથી ઘેરાયેલા કામરૂપની ગ્રામીણ પ્રજા હિંસાના સંઘર્ષ વચ્ચે અંધ વિશ્વાસથી ઘેરાયેલી કામરૂપની ગ્રામીણ પ્રજા - જનજીવનની સાચી અને સચોટ ગાથા એટલે ‘છિન્નમસ્તા.’ ભારતીય જ્ઞાનપીઠ વિજેતા અસમિયા લેખિકા ડૉ. ઈન્દિરા ગોસ્વામીની કલમે સર્જાયેલી આ મહાગાથા શક્તિપીઠ કામાખ્યાની પૃષ્ઠભૂમિ પર ૧૯૨૧ થી ૧૯૩૨ના સમયગાળાની ઘટનાઓ પર આધારિત છે. કામરૂપ - કામાખ્યાનો ઈતિહાસ, ત્યાંની પરંપરાઓ, માન્યતાઓ અને લોકગાથાઓનું ગંભીર અધ્યયન કરીને ઈન્દિરાજીએ વિસ્તૃત ફલક પર અનેક તાદૃશ્ય-જીવંત ચિત્રો-વર્ણનો દ્વારા ‘છિન્નમસ્તા’ને ઐતિહાસિક-અદ્ભૂત-કલાત્મક દસ્તાવેજ બનાવી દીધો છે. કથાનકની શરુઆત કરવામાં આવી છે. છિન્નમસ્તાના મંદિરના જટાધારી સન્યાસી અને અંગ્રેજ સ્ત્રી ડરથી બ્રાઉનના પ્રસંગથી આ અંગ્રેજી સ્ત્રી કોટન કોલેજના અધ્યાપક રોબર્ટ બ્રાઉનની પત્ની છે. આમ અંગ્રેજ ગૌરી

**વિપક્ષોને અનાયાસ ઉપલબ્ધ થયેલો અનામત - મુદ્દો**

અનામત નીતિ વિરુદ્ધ રાષ્ટ્રીય સ્વયંસેવક સંઘના વિરુદ્ધ નેતા મનમોહન વેદે જયપુર લિટરેચર ફેસ્ટિવલમાં કરેલું નિવેદન ભારતીય જનતા પાર્ટી માટે શિરોવેદના સર્જનાર સાબિત થઈ શકે છે. અગાઉ આનું જ નિવેદન આરએસએસના વડા મોહન ભાગવતે કરેલું, જેનો લાભ બિહારની ચૂંટણી દાણે નીતીશ-લાલુના ગઠબંધને ભરપૂર પ્રમાણમાં મળ્યો હતો. આરએસએસની વિરુદ્ધ નેતાગીરી શું આટલી સાદી બાબત નહીં સમજતી હોય? મોહન ભાગવતે તે વખતે પોતાનું નિવેદન મારીમચરિને રજૂ કરાવ્યું હોવાનું અને જ્યાં સુધી સંપૂર્ણ સમરસતા ન કેળવાય ત્યાં સુધી આવા વાગ્યો માટે અનામતની જોગવાઈ યોગ્ય હોવાનું જણાવી ટાહું ટીપવા કોશિશ કરી હતી. ખુદ વડાપ્રધાન નરેન્દ્ર મોદીએ પોતે પછાત વર્ગમાંથી આવતા હોવાનું જણાવી બાબાસાહેબ આંબેડકર દ્વારા દેશને સમર્પિત કરાયેલ બંધારણ એ જ આપણું ધર્મગ્રંથ - એ મતલબનાં વિધાનો કરવાં પડ્યાં હતાં. વફાદારી તો માત્ર અને માત્ર બંધારણ સાથે, એટલે એની સાથે ચેડાં કરવાનો કે અનામત નીતિ વિશે ફેરવિચારણા કરવાનો પ્રશ્ન જ ઉપસ્થિત નથી થતો એવી હેઠ્યાધારણ દેશના વડાપ્રધાનના સ્વમુખેથી મળ્યાં છતાં પ્રજાએ વિપક્ષી પ્રચારની અસરમાં ભાજપને જાકારો આપી જબરદસ્ત લોકચુકાદો આપ્યો હતો. હવે જ્યારે ઉત્તરપ્રદેશ, પંજાબ તથા અન્ય રાજ્યોની ચૂંટણી પ્રક્રિયા ચાલુ થઈ ગઈ છે ત્યારે બરાબર ગ્રહણ દાણે જ સાપ કાઢતા હોય એમ આરએસએસના વિરુદ્ધ નેતાએ અનામત મુદ્દે કરેલું નિવેદન વડાપ્રધાન મોદીથી લઈ પાર્ટીના રાષ્ટ્રીય અધ્યક્ષ અમિત શાહ સુધીના નેતાઓ ઉપરાંત ખુદ આરએસએસના વડા મોહનભાગવત માટે ગળાની ફાંસ બની રહેશે જ્યારે અનામત સમર્થક વિપક્ષી નેતાઓ, વિશેષપણે ઉત્તરપ્રદેશની સપા-બસપા જેવી પાર્ટીઓ માટે પ્રચારનો સબળ મુદ્દો બની રહેશે. સૈદ્ધાંતિક રીતે મનમોહન વેદ્યનું નિવેદન ખોટું ન ગણાય. બંધારણ આપેલી અનામત વ્યવસ્થા યાવચ્ચંદ્ર દિવાકરૌ ન જ ગણાય. સૌને સમાન હક અને તક આપતું બંધારણ નબળા વર્ગોને એક નિશ્ચિત સમયગાળા પૂરતી વિશેષ સુવિધા આપે તે સમજી શકાય, પરંતુ ક્યારેક તો આ વ્યવસ્થાનો અંત આવવો જ જોઈએ, એવું માત્ર મનમોહન વેદ્ય કે મોહન ભાગવત જ નહીં બલકે દેશના સર્વોચ્ચ સમાજનો મોટો હિસ્સો માનતો હશે. હકીકતમાં આ નિવેદન એવા પ્રબુદ્ધ સમાજની જ મનોવેદનાનું પ્રતિબિંબ છે. એવું નિવેદન કરવાની હિંમત કોંગ્રેસ, ભાજપ કે અન્ય કોઈ રાજકીય પાર્ટીઓના નેતાઓ

**દુર્લભ બનશે...કેટલાંક પાલતું પ્રાણીઓ**

ન સમજાય તેવી એક વાત એ છે કે જે ઝડપે માનવ વસતી વધી રહી છે. તે ઝડપે આ પૃથ્વી પરના વન્ય અને પાલતું પ્રાણીઓની વસતી વધતી જોવા મળતી નથી. પ્રાણીઓની વસતી વધવાની વાત તો બાજુએ મુકીએ પરંતુ તેની ચિંતાજનક હકીકત તો એ છે કે પ્રાણીઓની વસતી ઘટી રહી છે. વર્ષ ૨૦૧૨ માં આપણાં દેશના પશુધનની ઓગણીસમી વસતી ગણતરી કરવામાં આવી જેમાં ગોવંશ, ભેંસ, ઘેંટા, બકરાં, ડુકર, ઘોડા અને પોની, મુલ્સ, ગધેડા, ઊંટ, મિથુન અને યાદ જેવા પાલતું પ્રાણીઓનો સમાવેશ થાય છે. તેમની વસતી અગાઉની વસતી ગણતરી કરતાં ૩.૩૩ ટકા ઘટી રહી હોવાનું જોવા મળ્યું. તેમાં પણ સ્થાનિક/સ્વદેશી પશુધનનું પ્રમાણ ૮.૮૪ ટકા ઘટી જવા પામેલ છે. આ સામે બહારની કે સંકરણ દૂધ આપતાં ગોવંશની વસતી ધ્યાનાકર્ષક રીતે ૩૪.૭૮ ટકા જેટલી વધવા પામી છે. આ ગણતરી દરમિયાન બીજી ખાસ વાત એ ધ્યાનમાં આવી કે માદા પશુઓની વસતી વધી રહી છે. તેની સામે નરપશુઓની સંખ્યા ઘટી રહી છે. આ ગણતરી મુજબ આપણાં ગુજરાતના પશુધનની વસતી ૧૫.૩૬ ટકા જેટલી વધવા પામી છે. જે દેશના સહુ રાજ્યોમાં અગ્રક્રમે મુકી શકાય તેમ છે. ખાસ કરીને માદા ગાય અને ભેંસની વસતી અગાઉની વસતી ગણતરી કરતાં અનુક્રમે ૬.૫૨ ટકા તથા ૭.૮૯ ટકા વધવા પામી છે. આ બધામાં ઘેટાની વસતી ૮.૦૭ ટકા, બકરાંની વસતી ૩.૮૨ ટકા, ઊંટની વસતી ૨૨.૪૧ ટકા, ગધેડાની વસતી ૨૭.૨૨ ટકા ઘટી જવા પામેલ છે. ઘેટાંની વસતી ઘટવાના કારણે જોઈએ તો વિચરતી જાતિના લોકો ઘેટાંઓને યરાવવા માટે ભટકનાં રહેતાં હોય છે. ઘેટાંનું દૂધ લોક ઉપયોગમાં સામાન્ય રીતે લેવાતું નથી. તેથી તેમાંથી આર્થિક ઉપાર્જન થવું શક્ય નથી. ઘેટાંનું ઉન ગરમ કપડાં માટે ઉપયોગમાં લઈ શકાય પરંતુ હવે ધીરે ધીરે સિન્થેટિક ગરમ કપડાંઓના ઉપયોગને કારણે તથા પુરતા પ્રમાણમાં સતત ઉન મળી શકતું ન હોઈ ઘેટાં ઉછેર ખોટનો વ્યવસાય બની ગયો છે. પરિણામ સ્વરૂપે ઘેટાંની વસતી ગટી રહી છે. બકરાઓ માટે પમ આજ વાત લાગુ પડે તેમ છે. બકરીઓનું દૂધ લોક ઉપયોગમાં ચણામાં નથી તથા બકરાઓનો ખોરાક તરીકે મુખ્ય ઉપયોગ કઠી શકાય. છતાં

તેનો ઉછેર, જાળવણી હવે કઠીન તથા બિનઉપજાઉ બની રહી છે. સૂકા અને રણપ્રદેશનું ઉત્તમ વાહન ઊંટ પણ ફક્ત માલ-હેરફેર કે વ્યક્તિગત આવન-જાવન માટે ઉપયોગી બની રહેતું હતું પરંતુ આજના યાંત્રિક યુગમાં અન્ય સુચારું વાહનો સરળતાથી ઉપલબ્ધ બનતાં હોય ત્યારે ઊંટનું પાલન-પોષણ મોંઘું અને અધરું બની જાય છે અને પરિણામે ઊંટ ઉછેર કે જાળવણી તરફ સેવાયું લક્ષ્ય તેની વસતીના ઘટાડા તરફ દોરી જાય છે. મુક, મહેનતમાં બેજોડ, બિન ઉપદ્રવી એવા ગધેડા વણઝરા, પ્રજાપતિ કે કુંભાર જાતિના લોકો રાખે છે. આવી જાતિના લોકો ગધેડાને ઈંટો, રેતી, માટી જેવા સામાન-વહનમાં ઉપયોગમાં લઈ પોતાનો જીવન-નિર્વાહ કરે છે. કુંભારો દ્વારા પાણીના માટલા સિવાયના અન્ય ઘર ઉપયોગી વાસણોનું સ્થાન સ્ટેઈનેશ સ્ટીલ, તાંબા, પિત્તળ, એકેલીક, પ્લાસ્ટિક કે કાચના વાસણોએ લઈ લીધું હોઈ. કુંભારોનો ગૃહઉદ્યોગ ભાંગી પડ્યો છે. વાહનોથી મોટા માલ-સામાનનું વહન થવાનું પણ શરૂ થયેલ હોઈ ગધેડા રાખવા હવે પોષાય તેમ નથી. તેનું પરિણામ ગધેડાઓની વસતી ઘટનામાં પરિવર્તન થયેલ છે. પશુધનના આ આંકડાઓ જોતાં એક તથ્યના નિરાકરણ પર આવી શકાય કે ગાય અને ભેંસ જેવા પ્રાણીઓ કે જે વધુ પ્રમાણમાં દૂધ પૂરું પાડે છે અને આર્થિક રીતે વધુ લાભદાયી બને છે. તેવા પ્રાણીઓની સંખ્યા વધવા પામી છે. બાકીની ઉંપર જણાવેલાં ઘેંટા, બકરા, ઊંટ, ગધેડા, આખલા, પાડા કે બળદ જેવા બિન ઉપયોગી કે બિન લાભદાયી પશુધનની વસતી વર્ષો વર્ષ ઘટી રહી છે. આગામી વર્ષોમાં ખાસ કરીને ઊંટ, ગધેડા કે ઘેંટા જેવા પ્રાણીઓ લુપ્ત થાય કે દુર્લભ બને તો નવાઈ જેવું નહિ રહે અને તેઓના આધારે જીવન નિર્વાહ કરતી જાતિઓની હાલત કફોડી બનશે તે નિર્વાહ હકીકત છે.

**વનસુષ્ટિનો પરિચય**  
હેમંત સુથાર



## હે માં છિન્નમસ્તા... અને રક્તની ધારાઓ વહેવા લાગી

મેમસાહેબ અને જટાધારી - અધોર તાંત્રિક જેવો ધૂઆધાર જટાધારી સન્યાસી - ડરથીનો ગૃહત્યાગ, જટાધારીની સાથે રહેવું - બંને વચ્ચે સ્થપાતો અગૂઠ સંબંધ અને ગ્રામીણ - અજ્ઞાન અને અંધશ્રદ્ધામાં ડૂબેલી જનતામાં ચયાતો આ ડરથી - જટાધારીનો આત્મિક - એમાંથી પ્રગટતું ડરથીનું શક્તિ સ્વરૂપ... આ બધું ભાવકોને અદ્ભૂત ભાવસુષ્ટિમાં જકડી રાખે છે. કામરૂપ પ્રદેશમાં - કામાખ્યા મંદિરમાં આ સમયે બલિપ્રથા જોરજોરથી ચાલતી હતી. આ બલિને રોકવા - બંધ કરાવવા સન્યાસી અને ડરથી અભિયાન જોર પકડે છે. અનેક પ્રકારે વિરોધ - હુમલો... છતા બંને નીડરતાથી આ સંકટોનો - અફવાઓનો સામનો કરે છે અને જનમત મેળવવા દૂર દૂર સુધી ચાલ્યા જાય છે. જટાધારી અને ડરથી પછી મહત્વના બે પાત્રો છે મનમોહન પંડાનો પુત્ર રત્નવર જે કુશળ ચિત્રકાર છે. રંગોમાં ભાવોને ભરીને એ આપણા સંવેદનતંત્રને ઝંકૂત કરી દે છે. આ રત્નવરની સાથે ભાવાત્મક રીતે જોડાયેલી ‘વિધિબાલા’, આ બંને પાત્રો પણ બલિ પ્રથા વિરોધી છે. વિધિબાલામાં લગ્ન એક પરિણિત - સંતાનો વાળા પ્રૌઢ વ્યક્તિ સાથે નક્કી કરીને એના પિતા સિંહદત્ત પાડાની બલિ ચઢાવવા કામાખ્યા પીઠમાં યજમાન મનમોહન પંડાને ઘેર રોકાય છે અને એ રાત્રે પાડો ગૂમ થઈ જાય છે અને પછી સર્જાય છે હાહાકાર... હજારો વર્ષની બલિ પ્રથા સામે આવેલું વિદ્ય અને પાડો ગૂમ થવાથી સિંહદત્તની ગર્જનાના પડઘાઓ, ક્રોધની જવાળાઓ, વિધિબાલાના હૃદયના કંપનો, રત્નવરનો આક્રોશને વિધિબાલા સાથે લગ્ન કરવાનો પ્રસ્તાવ - બંને પરિવારોમાં સર્જાયેલો વિનાશક ધરતીકંપ... અને પાસે જ વહેતી જાણપુત્રની લહેરોનું કણ્ઠપ્રિય સંગીત... આ બધું આપણને અદ્ભૂત સુષ્ટિની અગોચર દુનિયામાં વાસ્તવિકતાના દર્શન કરાવે છે. ક્યાંક એવું નથી લાગતું કે આપણે પુસ્તક વાંચીએ છીએ. એ

જનજીવનમાં ખૂદ આપણે જીવતા હોવાનો અહેસાસ થાય છે. એટલો પ્રભાવ આ મહાગાથાનો છે. છિન્નમસ્તાનો છે. અહિં લેખિકાએ સામાજિક વાસ્તવિકતાની અભિવ્યક્તિ જેટલી સચોટતાથી કરી છે એટલી જ સચોટતાથી આંતરિક વાસ્તવિકતાની પણ અભિવ્યક્તિ કરી છે. પુષ્પ બેળીનું પાત્ર આપણને દયા ઉપજાવે છે તો સિંહદત્તનું પાત્ર ભલભલાને ધ્રુજાવી દે છે. વિધિબાલા અને રત્નવરનું મધ્યરાત્રિએ થતું મિલન અને એ વખતના બંનેના આંતરિક મનોભાવોનું પ્રગટીકરણ, વિધિબાલાની પીડા સાથેની મનોએક્યતા. સંવેદના અને તાદાત્મ્યતા ભાવકોની આંખો પણ ભીંજાવી દે છે. આ મહાગાથા કામરૂપ પ્રદેશનો ઐતિહાસિક દસ્તાવેજ છે. ત્યાં સુધી જનજીવન, ત્યાંની પરંપરા, પ્રથા, શ્રદ્ધા - અંધશ્રદ્ધા, અજ્ઞાન, ગરીબી, ભૂખમરો... અને સાથેસાથ નીલાંચલ વર્તમાં બિરાજમાન માં કામાખ્યા દેવીની શક્તિપીઠનું પણ ઐતિહાસિક મૂલ્ય અહીં જોવા મળે છે લેખિકાને માત્ર કોઈ સીધી-સાદી અને સાહિત્યિક કૃતિ નથી આપવી પરંતુ બલિપ્રથા જેવી ધાર્મિક પરંપરાના વિરોધનું સત્ય પ્રગટ કરવું છે માં છિન્નમસ્તાના ચરણોમાં દર વર્ષે હજારો પશુ-પક્ષીઓના લોહીની ધારાઓ વહેતી વંધ કરાવવી એ અકલ્પનીય વાત છે. ઈતિહાસ સાક્ષી છે કે ત્યાંના આલોમ રાજા રૂદ્રસિંહ દ્વારા દર વર્ષે દુર્ગા અષ્ટમીના રોજ દસ હજાર પાડાની બલિ ચઢાવવામાં આવતી હતી. આપણે કલ્પના કરી શકીએ છીએ કે

**મોરપીંછના રંગ**  
ડૉ. કલ્પેલાલ ભટ્ટ



## લોહા, કેપ્ટન કુલ અને વિરાટ કી બલ્લે બલ્લે...!!!

“૨૦૧૭ માં અનુષ્ઠા-વિરાટના મેરેજ થાય કે નાં થાય પણ જો આમ ને આમ સફળ થયા કરશે તો ભારતીય ટેસ્ટ ઈતિહાસનો ત્રીજો સૌથી સફળ કેપ્ટન સાબિત થયા પછી વિરાટના હજુ વધુ વિરાટ થવાના ચાન્સો સ તો છે જ, આઈ મીન વન-ડેની કેપ્ટનશીપ આપવી જોઈએ એવી ચર્ચાઓ તો શરુ થઈ જ ચુકી છે, આમેય હવે ‘માહી ‘કેટલો સમય ?...’” ૧લી જાન્યુઆરી ૨૦૧૭ ના આટીકલ ‘શું નીકળશે ૨૦૧૭ ના પટારામાંથી ?’ માં આવી આશંકા વ્યક્ત કરી ત્યારે આ લખનારને ખબર નહોતી કે આ વાત આટલી જલ્દી સાચી પણ પડશે, જો કે જે રીતે ટેસ્ટટીમની કમાની સંભાળ્યા પછીથી વિરાટનું લક અને બેટ બન્ને જે રીતે ગરજતા હતા એ જોતા આ શક્યતા બહુ જલ્દી સાચી તો પડવાની જ હતી એ નક્કી હતું. જનરલી બીજા દેશોમાં વન-ડે, ટેસ્ટ અને ટી-૨૦ની ટીમના કેપ્ટન્સ અલગઅલગ હોય એવું ચલણ છે પણ હિન્દુસ્તાનમાં એવું બહુ ઓછું જ બન્યું છે અને એમાં પણ ધોનીના સિતારા ઓન અને ઓફ ફિલ્ડ બંને રીતે ગદીશરમાં ચાલતા હતા...! ધોનીના વન-ડે અને ટી-૨૦ ટીમની કમાની છોડવાના નિર્ણયની પાછળ વિરાટની સફળતા, ધોનીનો ઓન-ફિલ્ડ ઉત્તરતો જતો દેખાવની સાથે સાથે મિસ્ટર લોહા પણ એક અહમ કારણ છે જ. દુનિયા ધોનીની કમાનીની આશિક રહી છે એની ના નહિ પણ કમાનીની સાથે સાથે છેલ્લા થોડા વખતથી ધોનીનો ઉત્તરતો જતો દેખાવ પણ કારણભૂત છે જ. હર્ષા ભોગલે એ સાચું જ કહ્યું કે “ધોનીની નજરથી વિચારો તો દેખાઈ આવે કે ૨૦૧૯ ના વર્લ્ડકપની ટીમનો કેપ્ટન કોહલી જ હોવાનો અને એનું કારણ

એક તો કોહલીની ટેસ્ટમાં શાનદાર સફળતા, બીજું ખુદ કોહલીનું શાનદાર પ્રદર્શન અને ત્રીજું કોહલીની આક્રમક કમાની કે જે ટેસ્ટમાં જે રીતે કળદાયી બની તો ઝાહિર છે કે વન-ડે માં પણ એનો લાભ લેવાનું બોર્ડ વિચારતું જ હોય... આ હિસાબે ચેમ્પિયન્સ ટ્રોફીમાં વિરાટને કેપ્ટન બનાવીને બોર્ડ વર્લ્ડકપની નેટ પ્રેક્ટીસ કરવા તેયાર થઈ ગયું હોય, મતલબ ધોની માટે બન્ને કમાની છોડવા માટેનો આ જ બેસ્ટ અવસર હતો...” ક્રિકેટ એ પરફોર્મન્સની રમત છે, સતત ફિલ્ડ પર શાનદાર કે પછી સાતત્યસભર દેખાવ જરૂરી છે. ધોની ભારતના મહાન કેપ્ટનોમાંનો એક છે એની ના નહિ પણ જેમ લેખની શરૂઆતમાં લખ્યું એમ ‘કિતને દિન?’ ક્યારેક ને ક્યારેક તો સ્ટેપ ડાઉન થવાનું જ હતું અને આમેય ૨૦૧૧ ના વર્લ્ડકપ પછીથી કોહલી અને ધોનીના દેખાવની તુલના કરતો આસમાન-જમીનનું અંતર જોવા મળે. ૨૦૧૨-૧૬ વચ્ચે દર વર્ષે ધોનીની એવરેજ નીચે આવતી ગઈ. ૨૦૧૨ મા જે એવરેજ ૬૫ ઉપર હતી તે ૨૦૧૬ મા આવતા આવતા ફક્ત ૨૮ થઈ ગઈ જ્યારે સામે છેડે વિરાટ ૨૦૧૬ મા જ એવરેજ ૪૦.૧૦ની એવરેજને (૯૨.૩૭) આંબી ગયો. ઈવન ટી-૨૦માં પણ ૨૦૧૬ મા ધોનીની એવરેજ ૪૮ જેવી તો કોહલીની એવરેજ ૧૦૦ ઉપર રહી. ધોનીની કમાનીની એવરેજની સામે ધોની ધ પ્લેયરની એવરેજ નીચે જતી હતી. સાફ દેખાઈ રહ્યું હતું કે ધોનીના હેલીકોપ્ટર શોટની ગતિ ધીમી પડી રહી છે અને ફિનીશરનો એટલ ધીરે ધીરે ગાયબ થઈ રહ્યો છે. ધોનીની કોહલી સાથે તુલના કરવાનું કારણ એક જ છે કે જો બધા જ ફોરમેટમાં એક જ કેપ્ટનની સીસ્ટમ ચાલુ રાખવાની હોય તો સ્વાભાવિક છે કે લગન થવાના હોય એના જ ગણા

ગાવા પડે...!!! ધોની ધ પ્લેયર પર પર કદાચ કમાનીનું દબાણ હાવી થતું જતું હતું. જો કે ધોની જેના માટે મશહુર છે એ કેપ્ટન કુલનો નેચર એની પ્લેયર તરીકેની પ્રતિભા પર અસર કરતો હતો. આવા મહાન ખેલાડીના લેખાજોબાનો આધાર ચોક્કસપણે આવા બે-ચાર વર્ષના આંકડાઓ ના જ હોય શકે પણ ધોનીને જો ૨૦૧૯નો વર્લ્ડકપ રમવો હોય તો સ્વાભાવિક છે કે કમાનીનો કાંટાળો તાજ છોડવો જ પડે. વિરાટ એજ એ ટેસ્ટ કેપ્ટન જો ફેઈલ ગયો હોત તો હજુયે ધોનીને પરત લાવવાની માંગ ઉઠવા પામત પણ જે રીતે કોહલી કમાની હોવા છતાં પણ પ્લેયર તરીકે અને કમાન તરીકે એક પછી એક સફળતાના ઝંડા ફરકાવી રહ્યો હતો એ જોતા ધોનીનો આ નિર્ણય કોઈ બીજા લે એના કરતા ધોની ખુદ જ લે એવો સિનારિયો અને માહોલ અત્યારે જ પરફેક્ટ હતો. અને સરપ્રાઈઝિંગ ડીસીઝન લેવામાં ધોની તો માસ્ટર છે જ ને...!!! હેલીકોપ્ટરશોટની ગતિ ધીમી થવા પાછળ ઓન-ફિલ્ડ પ્રદર્શનની સાથે સાથે ઓફ-ફિલ્ડ બનેલી ઘટનાઓનો પણ ફાળો ઘણો હતો એમાંની એક અગત્યની ઘટના કહી શકાય બોર્ડ પ્રમુખ શ્રીનિવાસનનું જવું. સી, શ્રીનિવાસન બોર્ડ પ્રમુખની સાથે સાથે ચેન્નાઈ સુપરકિંગના મલિક પણ હતા કે જે ટીમનો ધોની કેપ્ટન હતો અને વી ઓલ કનો કે શ્રીનિવાસનો

**રજીપાટ**  
અજય ઉપાદયાય

